

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/915/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118288828
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118288828.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Schur Flexibles Moneta s. r. o., so sídlom Cukrovarská 8/32, 075 01 Trebišov, IČO: 47 253 207, zast. Barger Prekop s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 869 724, proti povinnému: Moneta S, s.r.o., so sídlom Masarykova 60, 071 01 Michalovce, IČO: 36 211 907, zast. LEGATE, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábr. 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 35 846 909, o vymoženie 12 242 000,- Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Borisom Gerberym, so sídlom Exekútorského úradu Starosaská 3, 052 01 Spišská Nová Ves, pod sp. zn. 48EX 1284/18, o návrhu povinného na určenie neúčinnosti elektronického doručenia a na odklad účinkov elektronického doručenia do rozhodnutia vo veci samej, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na určenie neúčinnosti elektronického doručenia elektronickej úradnej správy zo dňa 09.08.2018 **z a m i e t a**.

II. Súd návrh povinného na odklad účinkov elektronického doručenia elektronickej úradnej správy zo dňa 09.08.2018 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 08.06.2018, domáha od povinného vymoženie pohľadávky v sume 12 242 000,- Eur s príslušenstvom, a to na základe cudzích exekučných titulov, ktorými sú Konečný nález Medzinárodného rozhodcovského súdu Medzinárodnej obchodnej komory v Paríži, Francúzsko, zo 17. apríla 2018, vydaný v rozhodcovskom konaní č. 21085/MHM s miestom rozhodcovského konania vo Viedni, Rakúsko, a Čiastočný nález Medzinárodného rozhodcovského súdu Medzinárodnej obchodnej komory v Paríži, Francúzsko, z 3. októbra 2016, vydaný v rozhodcovskom konaní č. 21085/MHM s miestom rozhodcovského konania vo Viedni, Rakúsko, o uznanie ktorých oprávnený súčasne požiadal v súlade s čl. IV ods. 1 Vyhlášky ministra zahraničných vecí č. 74/1959 Zb. o Dohovore o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí zo 6. novembra 1959 (ďalej len „Vyhláška č. 74/1959 Zb.“).

2. Súd dňa 29.08.2018 doručil povinnému cudzie exekučné tituly a zároveň ho poučil o možnosti namietať dôvody ich neuznania podľa osobitného predpisu (§ 50 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, Vyhláška č. 74/1959 Zb.) v lehote 15 dní od doručenia predmetného poučenia. Po uplynutí uvedenej lehoty súd poverením zo dňa 01.10.2018 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Borisa Gerberyho, so sídlom Exekútorského úradu Starosaská 3, 052 01 Spišská Nová Ves.

3. Povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal dňa 23.10.2018 návrh na určenie podľa § 33 zákona č. 305/2013 Z. z., že elektronické doručenie je neúčinné a návrh podľa § 33 ods. 5 zákona o e-Governmente na rozhodnutie o odklade účinkov elektronického doručenia do rozhodnutia vo veci samej. Povinný poukázal na ustanovenie § 32 ods. 4 a § 32 ods. 5 písm. b) zákona o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov

(zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“) s tým, že nakoľko elektronická správa „Doručenie cudzieho exekučného titulu a Poučenie“ zo dňa 09.08.2018 bola doručená povinnému fikciou dňa 29.08.2018, povinný zmeškal 15-dňovú lehotu na namietanie dôvodov neuznania cudzieho exekučného titulu podľa osobitného predpisu v zmysle § 54 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v lehote 15 dní od doručenia poučenia.

4. Povinný zachovanie lehoty na podanie predmetného návrhu odôvodnil tým, že právnenému zástupcovi udelil plnú moc na zastupovanie pred Okresným súdom Banská Bystrica v exekučnom konaní sp. zn. 8Ek/915/2018 dňa 18.09.2018, pričom poverenie na vykonanie exekúcie sp. zn. 8Ek/915/2018 bolo vydané dňa 01.10.2018, a elektronický súdny spis bol právnenému zástupcovi povinného sprístupnený dňa 08.10.2018, kedy doň nahliadol a oboznámil sa s podaním súdu zo dňa 09.08.2018, ktorým bol do elektronickej schránky povinného doručený cudzí exekučný titul a poučenie o možnosti namietat dôvody neuznania podľa osobitného predpisu. 15-dňová lehota na podanie návrhu o určenie neúčinnosti elektronickeho doručenia teda uplynula 23.10.2018.

5. Povinný predmetný návrh odôvodnil tým, že jediným konateľom a spoločníkom povinného je od 06.01.2018 občan Ukrajiny Genadiy Okhrimenko, nar. 10.12.1954 na Ukrajine, Ulianovka, s dlhodobým pobytom Berehovská 2169/3, Trebišov. Spoločnosť povinného nemá žiadnych zamestnancov a na území Slovenskej republiky nevyvíja žiadnu podnikateľskú činnosť. Jediný konateľ a spoločník povinného nehovorí slovensky plynule slovom ani písmom, a okrem rodného jazyka ovláda len anglický jazyk. Obchodný podiel v spoločnosti povinného nadobudol a konateľom povinného sa stal s účinnosťou od 06.01.2018, pričom o povinnosti mať zriadený prístup do elektronickej schránky nemal vedomosť, nakoľko ho o tejto povinnosti nepoučil predchádzajúci konateľ Ing. Alena Špinerová ani prevodkyne obchodného podielu panie Ing. Alena Špinerová a Mariya Goldman, ani predchádzajúci právny zástupca. Pán Genadiy Okhrimenko, si tiež vôbec nebol vedomý, že povinný má zriadenú elektronicke schránku v zmysle zákona o e-Governmente, a že je ako jediný konateľ povinný zabezpečiť prístup do tejto schránky alebo poveriť prístupom tretiu osobu. O povinnosti mať zriadený prístup do elektronickej schránky sa povinný dozvedel až od súčasného právneho zástupcu. Povinný nemal a ku dňu podania návrhu nemá iného zástupcu pre doručovanie písomností vrátane zástupcu pre preberanie elektronicke správ z elektronickeho spisu. Z uvedených dôvodov si objektívne nemohol prevziať písomnosti doručené do elektronickej schránky, povinný konajúci výlučne prostredníctvom svojho konateľa - štátneho občana Ukrajiny, ktorý nie je držiteľom občianskeho preukazu Slovenskej republiky s eID čipom ani držiteľom preukazu s eID čipom iného členského štátu EÚ nemohol ani takýto prístup zriadiť. Povinný však už podniká kroky za účelom bezodkladného poverenia tretej osoby prístupom do elektronickej schránky povinného v zmysle §13 zákona o e-Governmente a takýto prístup mu bude v dohľadnej dobe zriadený.

6. Povinný má zároveň za to, že sú dané dôvody na vydanie rozhodnutia o odklade účinkov elektronickeho doručenia do rozhodnutia vo veci samej, nakoľko povinnému z dôvodu prebiehajúcej exekúcie hrozí vážna ujma, keďže v prebiehajúcej exekúcii na základe cudzieho exekučného titulu, účinky ktorého nemôže namietat z dôvodu zmeškania lehoty podľa §54 ods. 1 Exekučného poriadku, sa voči nemu oprávnený domáha zaplata pohľadávky vo výške istiny 12 242 000,- Eur s príslušenstvom. Naproti tomu oprávnenému odkladom účinkov elektronickeho doručenia nevznikne ujma na jeho právach, keďže odkladom účinkov elektronickeho doručenia bude len oddialená možnosť exekučného súdu pokračovať v exekúcii až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené povinný žiada, aby Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní sp. zn. 8Ek/915/2018 odložil „účinky elektronickeho doručenia správy Doručenie cudzieho exekučného titulu a Poučenie vydaného Okresným súdom Banská Bystrica dňa 09.08.2018, ktoré bolo doručené do elektronickej schránky povinného ako adresáta správy dňa 09.08.2018, až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej“ a určil, že „elektronicke doručenie správy Doručenie cudzieho exekučného titulu a Poučenie vydaného Okresným súdom Banská Bystrica dňa 09.08.2018 doručené do elektronickej schránky povinného ako adresáta správy dňa 09.08.2018, je neúčinné.“

8. Povinný k návrhu pripojil žiadosť o sprístupnenie elektronickeho spisu zo 04.10.2018, oznámenie o sprístupnení z 08.10.2018, úplný výpis z obchodného registra povinného, čestné prehlásenie p. Genadiya Okhrimenka a Rozsudok OS Michalovce, sp. zn. 22Cb/55/2016 z 24.04.2017.

9. Oprávnený k návrhu povinného uviedol, že povinný v podstate žiada o odpustenie zmeškania lehoty na podanie námietok proti uznaniu exekučných titulov. Návrh povinného je neprípustný, pretože (i) odpustenie zmeškania lehoty je v exekučnom konaní vylúčené, alebo alternatívne preto, že (ii) prípadnú neúčinnosť elektronického doručenia elektronickej správy „Doručenie cudzieho exekučného titulu a Poučenie“ je možné posudzovať iba ako predbežnú otázku v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k Exekučného poriadku, ktorý však povinný nepodal. Ak má povinný za to, že nemal možnosť podať námietky podľa § 54 Exekučného poriadku pre okolnosti týkajúce sa elektronického doručovania poučenia, môže podať návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 alebo 3 Exekučného poriadku a v súlade § 61k ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku tvrdiť, že námietky proti uznaniu cudzích rozhodcovských rozhodnutí nemohol uplatniť podľa § 54 Exekučného poriadku a ani inokedy skôr. Exekučný súd následne v konaní o takomto návrhu na zastavenie exekúcie posúdi okolnosti týkajúce sa elektronického doručovania poučenia povinnému ako predbežnú otázku. Podľa oprávneného samostatné návrhy na určenie neúčinnosti doručenia poučenia sú v súlade § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente neprípustné.

10. Ak by aj takýto návrh povinného bol prípustný (čo oprávnený odmieta), povinný nepreukázal, že návrh podal v zákonnej lehote 15 dní odkedy sa mohol oboznámiť s obsahom správy. Povinný tvrdí, že návrh podal v 15-dňovej lehote podľa § 33 ods. 2 zákona o e-Governmente, konkrétne povinný tvrdí, že 18. septembra 2018 splnomocnil svojho právneho zástupcu na zastupovanie v tomto exekučnom konaní, ktorému exekučný súd sprístupnil elektronický spis 8. októbra 2018. Povinný tvrdí, že v tento deň sa jeho právny zástupca oboznámil so správou, a preto 15-dňová lehota na podanie návrhu uplynula 23. októbra 2018. Podľa elektronického súdneho spisu bol návrh zaevidovaný až 24. októbra 2018, t.j. deň po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty ako ju počíta povinný. Navyše, povinný počíta túto lehotu iba s odkazom na deň, kedy sa povinný skutočne oboznámil s obsahom správy. Povinný však žiadnym spôsobom nepreukazuje, že návrh tiež podal do 15-dní odo dňa, kedy sa o obsahu správy mohol oboznámiť, ako to vyžaduje § 33 ods. 2 a 3 zákona o e-Governmente. Z dokumentov predložených povinným pritom vyplýva, že povinný sa o obsahu správy mohol dozvedieť skôr než 8. októbra 2018. Konkrétne, povinný splnomocnil svojho právneho zástupcu 18. septembra 2018 vo vzťahu k tomuto konkrétnemu exekučnému konaniu. Povinný však neuvádza (a už vonkoncom nepreukazuje) deň, kedy sa o tomto exekučnom konaní dozvedel. Je preto odôvodnené predpokladať, že povinný o tomto konaní vedel už skôr než 18. septembra 2018.

11. Navyše, ak aj návrh bol prípustný a včasný (čo oprávnený odmieta), okolnosti vzťahujúce sa k osobe konateľa povinného nepredstavujú zákonný dôvod pre určenie neúčinnosti elektronického doručenia správy. Oprávnený v tejto súvislosti poukázal na § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente, podľa ktorého dôvody pre určenie neúčinnosti elektronického doručenia správy sa musia vzťahovať na adresáta správy. Oprávnený tiež poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 24. októbra 2013, sp. zn. 21 Cdo 93/2012, kde Najvyšší súd ČR v porovnateľnej veci posudzoval námietku povinného o neúčinnosti doručenia rozhodnutia exekučného súdu do dátovej schránky povinného z dôvodu, že jeho konateľom bol cudzí štátny príslušník, ktorý riadne neovládal český jazyk a do návštevy advokáta nevedel o existencii dátovej schránky povinného. Najvyšší súd ČR tieto argumenty jednoznačne odmietol ako neopodstatnené, pretože nesmerovali k osobe povinného, ale k osobe jeho štatutárneho orgánu. Okolnosti uvádzané povinným preto v súlade s § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente nepredstavujú zákonný dôvod pre určenie neúčinnosti elektronického doručenia správy povinnému. Navyše okolnosti uvádzané povinným nepredstavujú nepomerne ťažkosti, ktorých prekonanie nie je spravodlivé od konateľa povinného požadovať.

12. Napokon, návrh na odklad účinkov elektronického doručenia správy je tiež v plnom rozsahu neopodstatnený a zmätočný, pretože požadovaný odklad žiadnym spôsobom neovplyvní právne postavenie povinného. S poukazom na uvedené je potrebné návrh povinného zamietnuť. Oprávnený k svojmu vyjadreniu pripojil upovedomenie o začatí exekúcie z 5. októbra 2018, č. k. 48EX 1284/18 - 21, notifikáciu o jeho doručení do elektronickej schránky právneho zástupcu oprávneného, kópiu zmluvy o prevode obchodného podielu z 8. decembra 2017 medzi pani Mariya Goldman a pánom Genadij Okhrimenko, kópiu zmluvy o prevode obchodného podielu z 8. decembra 2017 medzi pani Alenou Špinerovou a pánom Genadij Okhrimenko, a kópiu dvoch vyhlásení pána Genadij Okhrimenka z 15. decembra 2017.

13. Povinný sa k vyjadreniu oprávneného vyjadril v podaní zo dňa 17.12.2018, v ktorom uviedol, že nežiadal odpustenie zmeškania lehoty, preto vo vzťahu k uvedenému je argumentácia oprávneného neopodstatnená. Neobstojí ani argumentácia oprávneného, že povinný mal podať návrh na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 2 alebo ods. 3 Exekučného poriadku z dôvodu, že upovedomenie o začatí exekúcie z 5. októbra 2018, č. k. 48EX 1284/18-21 nie je súčasťou elektronického súdneho spisu, č. k. 8Ek/915/2018, nebolo povinnému podľa jeho vedomosti doteraz doručené a teda nemohol podať návrh na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 2 ani 3 Exekučného poriadku. Vo vzťahu k lehote na podanie návrhu povinný uvádza, že táto bola zachovaná, nakoľko elektronický súdny spis bol právnomu zástupcovi povinného sprístupnený dňa 08.10.2018, kedy doň nahliadol a oboznámil sa s podaním súdu zo dňa 09.08.2018, ktorým bol do elektronickej schránky povinného doručený cudzí exekučný titul a poučenie o možnosti namietať dôvody neuznania podľa osobitného predpisu. Deň 08.10.2018, kedy bol právnomu zástupcovi povinného sprístupnený elektronický spis, je teda aj dňom, kedy sa v zmysle §33 ods. 2 zákona o e-Governmente povinný s obsahom elektronickej úradnej správy prvýkrát mohol oboznámiť. Návrh bol podaný v 15-dňovej lehote, ktorej posledný deň pripadol práve na deň podania návrhu - 23.10.2018. Okolnosti uvádzané povinným ako dôvod na vyhlásenie neúčinnosti elektronického doručenia sú okolnosťami na strane povinného, ktorý koná prostredníctvom svojho jediného konateľa. Dôvody uvádzané povinným sú príčinou, pre ktorú povinný nemohol objektívne prevziať dokumenty doručované mu do elektronickej schránky. Tieto dôvody nastali na jeho strane a napriek tomu, že technicky to síce bolo možné (pokiaľ by o povinnosti preberania elektronickej komunikácie konateľ povinného vedel), ale bez riadneho poučenia jediného konateľa povinného v jazyku, ktorému rozumie, nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby požiadal ako cudzí štátny príslušník o nový preukaz s eID čipom pred skončením platnosti stále platného preukazu, pokiaľ ho na možnosť výmeny ako aj právne dôsledky nevykonania výmeny preukazu, nikto nikdy neupozornil. Nie je tiež možné od konateľa povinného spravodlivo požadovať, aby uvedené informácie sám aktívne vyhľadával, pokiaľ ho orgány štátnej správy pri žiadnej príležitosti o povinnosti mať zriadený prístup do elektronickej schránky a o možnostiach prístupu nikdy neinformovali. Vzhľadom na uvedené povinný žiada, aby súd vyhovel jeho návrhu.

14. Oprávnený v duplike zo dňa 14.01.2019 v reakcii na repliku povinného zo dňa 17.12.2018 uviedol, že argumentácia povinného neobstojí. Zotrvával na tvrdení, že návrh povinného je vo svojej podstate žiadosťou o odpustenie zmeškania 15-dňovej lehoty podľa § 54 ods. 2 Exekučného poriadku, a to s poukazom na vysvetlenie povinného, že ak by súd návrhu vyhovel, bude mu „plynúť nová 15-dňová lehota na namietanie dôvodov neuznania cudzieho exekučného titulu podľa osobitného predpisu (...)“. Neobstojí ani snaha povinného poukázať na absenciu doručenia upovedomenia o začatí exekúcie právnomu zástupcovi povinného. Z repliky vyplýva, že právny zástupca povinného oznámil prevzatie zastúpenia povinného iba exekučnému súdu, nie však exekútorovi. Takéto oznámenie bolo preto účinné iba voči exekučnému súdu, nie však voči exekútorovi. Tvrdenie povinného, že 8. október 2018 je nielen deň, kedy sa o obsahu správy skutočne dozvedel, ale tiež aj deň, kedy sa o obsahu správy mohol prvýkrát oboznámiť, je zavádzajúce a nepodložené. Povinný sa o obsahu správy mohol dozvedieť skôr než 8. októbra 2018. Povinný splnomocnil svojho právneho zástupcu už 18. septembra 2018 vo vzťahu k tomuto konkrétnemu exekučnému konaniu. To znamená, že povinný o tomto konaní vedel už skôr než 18. septembra 2018. Povinný však neuvádza (a už vonkoncom nepreukazuje) deň, kedy sa o tomto exekučnom konaní skutočne dozvedel. Práve z tohto dňa by bolo možné posúdiť, či povinný skutočne konal bez zbytočného odkladu pri poverení svojho právneho zástupcu, a teda či sa o obsahu správy mohol dozvedieť skôr než 8. októbra 2018. Keďže povinný neuviedol a nepreukázal takýto deň, povinný nepreukázal, že návrh podal do 15 dní odkedy sa s obsahom správy mohol oboznámiť. Oprávnený zotrval aj na argumente, že subjektívne dôvody na strane konateľa povinného, ktoré podľa názoru povinného odôvodňujú určenie, že elektronické doručenie správy je neúčinné, neobstoja.

15. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

16. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávaniu súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

17. Podľa § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente, ak osobitný predpis neustanovuje iný postup na rozhodovanie o neúčinnosti elektronického doručenia alebo ak sa podľa osobitného predpisu neúčinnosť elektronického doručenia neposudzuje ako predbežná otázka, orgán verejnej moci, ktorý koná vo veci, ktorej sa elektronické doručovanie týka, rozhodne na návrh adresáta, že elektronické doručenie je neúčinné, ak tento adresát preukáže, že a) objektívne nemohol prevziať elektronickú úradnú správu z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením, alebo b) na jeho strane nastali také dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickú úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od neho nie je spravodlivé požadovať.

18. Podľa § 33 ods. 2 zákona o e-Governmente návrh podľa odseku 1 je potrebné podať do 15 dní odo dňa, keď sa adresát s obsahom elektronickej úradnej správy oboznámil alebo mohol oboznámiť.

19. Podľa § 33 ods. 3 zákona o e-Governmente návrh podľa odseku 1 musí okrem všeobecných náležitostí podľa osobitného predpisu, ktorý konanie, v ktorom sa elektronicky doručovalo, upravuje, obsahovať aj deň, keď sa adresát s obsahom elektronickej úradnej správy oboznámil alebo mohol oboznámiť, a označenie dôkazov, ktorých sa dovoľáva.

20. Podľa § 33 ods. 9 prvá veta zákona o e-Governmente proti rozhodnutiu o neúčinnosti elektronického doručenia je možné podať odvolanie alebo rozklad podľa osobitného predpisu, ktorý konanie, v ktorom sa elektronicky doručovalo, upravuje.

21. Podľa § 105 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd doručuje písomnosť na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu; tým nie je dotknutá povinnosť súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu.

22. Podľa § 106 ods. 1 CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti a) fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca, b) právnickej osobe na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri alebo inom verejnom registri.

23. Podľa § 17 ods. 1 zákona o e-Governmente, orgán verejnej moci je povinný uplatňovať výkon verejnej moci elektronicky podľa tohto zákona, pričom túto povinnosť nemá, ak ide o úkony v konaní o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach osôb, a) o ktorých osobitný predpis výslovne ustanovuje, že ich orgán verejnej moci vykonáva výlučne v listinnej podobe, b) ktoré osobitný predpis ukladá alebo umožňuje vykonať ústne, konkludentným prejavom vôle alebo predložením vecí, ktorá nemá listinnú podobu alebo elektronickú podobu, alebo c) ktoré spočívajú vo výkone činnosti, akou je ústne pojednávanie, miestne zisťovanie, výkon kontroly alebo dohľadu na mieste, obhliadka, nazeranie do spisov, predvedenie a iné obdobné úkony, ktoré sa vykonávajú mimo úradnej budovy, v ktorej sídli orgán verejnej moci.

24. Podľa § 29 ods. 1,2,3 zákona o e-Governmente elektronické podanie a elektronický úradný dokument sa doručuje elektronicky, pričom miestom na elektronické doručovanie je elektronická schránka, ktorá je aktivovaná. Elektronické doručovanie elektronického podania a elektronického úradného dokumentu sa vykoná spôsobom podľa tohto zákona, ak osobitné predpisy pri spôsobe doručovania elektronickými prostriedkami neustanovujú inak; ustanovenie prvej vety tým nie je dotknuté. Do vlastných rúk sa elektronicky doručujú elektronické dokumenty, ktoré sú podľa tohto zákona z hľadiska právnych účinkov totožné s dokumentom v listinnej podobe, o ktorom osobitné predpisy ustanovujú, že sa doručujú do vlastných rúk. Doručením do vlastných rúk sa na účely elektronického doručovania rozumie doručenie, pri ktorom sa vyžaduje potvrdenie doručenia zo strany adresáta alebo osoby, ktorej je podľa osobitných predpisov možné doručovať namiesto adresáta (ďalej len "prijímateľ"), formou elektronickej doručenky odoslanej odosielateľovi.

25. Podľa § 32 ods. 1, 2, 4 zákona o e-Governmente uložením elektronickej úradnej správy sa rozumie okamih, odkedy je elektronická úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta. Úložnou lehotou na účely tohto zákona je lehota, počas ktorej je uložená elektronická úradná správa považovaná za nedoručenú. Úložná lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia

elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu. Ak sa elektronicky doručuje do vlastných rúk, prijímateľ je povinný potvrdiť doručenie elektronickej úradnej správy formou elektronickej doručky; potvrdenie doručenia je podmienkou sprístupnenia obsahu elektronickej úradnej správy prijímateľovi v jeho elektronickej schránke. Elektronická úradná správa sa sprístupní v momente potvrdenia doručenia.

26. Podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručenu, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

27. Podľa 12 ods. 4 písm. a) zákona o e-Governmente elektronickej schránku zriadi správca modulu elektronických schránok bezodkladne po tom, ako sa dozvie o vzniku orgánu verejnej moci, právnickej osoby a zapísanej organizačnej zložky, ak ide o ich elektronickej schránku.

28. Podľa 13 ods. 4 písm. c) a g) bod. 2 zákona o e-Governmente na účely prístupu do elektronickej schránky sa používajú identifikátor osoby v spojení s autentifikátorom alebo autentifikačný certifikát podľa § 22aa spôsobom podľa § 22a, ktoré boli pridelené alebo vydané majiteľovi elektronickej schránky alebo osobe oprávnenej na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou. Správca modulu elektronických schránok zabezpečuje, aby mala osoba oprávnená na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou po úspešnej autentifikácii dostupné všetky elektronickej schránky, ku ktorým má takéto oprávnenie. Osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronickej schránkou c) právnickej osoby je právnická osoba, ktorej bola elektronickej schránka zriadená, jej štatutárny orgán alebo člen jej štatutárneho orgánu, g) okrem osôb podľa písmen a) až e), ak ide o elektronickej schránku právnickej osoby, osoba poverená štatutárnym orgánom právnickej osoby alebo členom štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej bola elektronickej schránka zriadená, a to v rozsahu ním určenom.

29. Podľa § 13 ods. 1 veta druhá zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

30. Systematickým výkladom citovaných ustanovení CSP a zákona o e-Governmente je potrebné dospieť k záveru, že ak sú splnené zákonné podmienky, je súd povinný doručovať písomnosti prednostne elektronicky do aktivovanej elektronickej schránky podľa zákona o e-Governmente (§ 105 ods. 1 CSP). Elektronickej schránkou sa na účely zákona o e-Governmente rozumie elektronickej úložisko, v ktorom sú uchovávané elektronickej správy a notifikácie (§ 3 písm. l) zákona o e-Governmente). Aktiváciou je, ak ide o elektronickej schránku právnickej osoby proces, ktorým sa umožní využívanie elektronickej schránky na elektronickej doručovanie podľa zákona o e-Governmente a ktorý začína úkonom správcu modulu elektronických schránok a končí prvým prístupom oprávnenej osoby do elektronickej schránky, najneskôr však uplynutím desiateho dňa odo dňa vykonania úkonu správcu modulu elektronických schránok. Právnickej osobe so sídlom na území Slovenskej republiky a zapísanej do obchodného registra bola elektronickej schránka automaticky aktivovaná na doručovanie najneskôr 1. júla 2017, a to aj v prípade, že sa v období do 1. júla 2017 do schránky právnickej osoby nikto neprihlásil. Do konca júna 2017 prebiehalo prechodné obdobie, keď sa schránky právnických osôb automaticky aktivovali na doručovanie momentom prvého prístupu oprávnenej osoby do elektronickej schránky, najneskôr však uplynutím desiateho dňa odo dňa vykonania úkonu správcu modulu elektronických schránok.

31. Zákon o e-Governmente explicitne upravuje, kedy sa elektronickej úradná správa (elektronickej správa tvorená jedným elektronickej podaním alebo elektronickej úradným dokumentom vrátane príloh k nim, ak sa prílohy pripájajú), považuje za doručenu. Ak sa elektronickej úradná správa doručuje adresátovi, ktorý nie je orgánom verejnej moci a správa sa doručuje do vlastných rúk (ako je tomu aj v danom prípade), elektronickej úradná správa, vrátane všetkých elektronickej dokumentov sa považuje podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente za doručenu dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty, a to podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Uvedené neplatí len v dvoch prípadoch, a to pokiaľ medzi okamihom odoslania elektronickej úradnej správy a okamihom márneho uplynutia úložnej lehoty bola elektronickej schránka deaktivovaná, alebo v prípade, že orgán

verejnej moci rozhodne, že elektronické doručenie je neúčinné (§ 32 ods. 6 zákona o e-Governmente). V súvislosti s doručovaním do elektronických schránok je teda dôležité uvedomiť si, že účinky doručenia takto zasielaných písomností sú rovnaké, ako keby k ich doručeniu došlo klasickou poštou, tzn. od doručenia plynú lehoty na uskutočnenie úkonov, na podanie opravných prostriedkov, a pod.

32. Osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou právnickej osoby (ktorou je aj povinný) je právnická osoba, ktorej bola elektronická schránka zriadená, jej štatutárny orgán alebo člen jej štatutárneho orgánu (§ 13 ods. 4 písm. c) zákona o e-Governmente), resp. osoba poverená štatutárnym orgánom právnickej osoby alebo členom štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej bola elektronická schránka zriadená, a to v rozsahu ním určenom (§ 13 ods. 4 písm. g) bod. 2 zákona o e-Governmente). Uvedené ustanovenie zákona o e-Governmente má verejnoprávny kogentný charakter, a preto nemožno jeho účinky nijakým súkromnoprávnym aktom účinne obmedziť voči orgánom verejnej moci, ktoré doručujú písomnosti podľa zákona o e-Governmente.

33. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I, Oddiel Sro, Vložka číslo: 28110/V vyplýva, že povinný je tuzemskou právnickou osobou. Preto súd doručoval povinnému ako právnickej osobe elektronickú úradnú správu s predmetom: 8Ek/915/2018 poučenie a s prílohami: Čiastočný nález a doručenie cudzieho exekučného titulu a Poučenie zo dňa 09.08.2018, elektronickú úradnú správu s predmetom: 8Ek/915/2018 poučenie a s prílohami: 2D_Konečný nález SK - časť 1, 2E_Konečný nález SK - časť 2, 2F_Konečný nález SK - časť 3 a Doručenie cudzieho exekučného titulu a Poučenie zo dňa 09.08.2018, a elektronickú úradnú správu s predmetom: 8Ek/915/2018 poučenie a s prílohami: 2A_Konečný nález EN - časť 1, 2C_Konečný nález EN - časť 2, 2B_Konečný nález EN - časť 3 (ďalej spoločne len „elektronická úradná správa zo dňa 09.08.2018“) do jeho aktívnej elektronickej schránky do vlastných rúk s použitím fikcie doručenia, nakoľko žiadny osobitný predpis neustanovuje, že by pre takéto podanie nebolo možné uplatniť fikciu doručenia. Fikciu práva teória definuje ako teoretickú konštrukciu používanú v práve, ktorá za určitých okolností finguje právnu skutočnosť, ktorá v skutočnosti nenastala. Z elektronických doručení je zrejmé, že elektronická úradná správa bola povinnému doručená dňa 29.08.2018 o 00:35 hod., o 00:36 hod. a o 00:45 hod., a to vypršaním úložnej lehoty s fikciou doručenia. Hoci sa teda povinný do dňa márneho uplynutia úložnej lehoty (teda do 29.08.2018) podľa jeho vyjadrenia nedozvedel o doručení zásielky súdu, predmetné podania sa vzhľadom na uvedené považovali povinnému za doručené dňom 29.08.2018, a od tohto dňa mu začala plynúť 15 dňová zákonná lehota na namietanie dôvodov neuznania cudzích exekučných titulov podľa osobitného predpisu. Na účinnosti doručenia elektronickej úradnej správy zo dňa 09.08.2018 povinnému do jeho elektronickej schránky nemôžu nič zmeniť ani námietky povinného, že písomnosti doručené do elektronickej schránky povinného (t. j. elektronickú úradnú správu) si objektívne nemohol prevziať z dôvodu, že jediným konateľom a spoločníkom povinného je občan Ukrajiny, ktorý nehovorí slovensky plynule slovom ani písmom, že tento sa konateľom povinného stal s účinnosťou od 06.01.2018 (a zároveň aj nadobudol obchodný podiel v spoločnosti povinného), pričom o povinnosti mať zriadený prístup do elektronickej schránky nemal vedomosť, nakoľko ho o tejto povinnosti nepoučil ani predchádzajúci konateľ, ani prevodkyne obchodného podielu a ani predchádzajúci právny zástupca. Rovnako v tomto ohľade je nepodstatným aj argument, že spoločnosť povinného nemá žiadnych zamestnancov a na území Slovenskej republiky nevyvíja žiadnu podnikateľskú činnosť. Ako aj v tomto smere správne poukázal oprávnený, z hľadiska právneho postavenia povinného ako tuzemskej právnickej osoby je bez významu, či jej štatutárnym orgánom je cudzí štátny príslušník, či ovláda slovenský jazyk, resp. aká je jeho znalosť právneho poriadku Slovenskej republiky, vrátane právnej úpravy doručovania písomností do elektronických schránok. Súd pri doručovaní písomností právnickej osoby, ktorá má povinne zriadenú elektronickú schránku, nezisťuje, kto je jej štatutárnym orgánom (a už vôbec nie ďalšie skutočnosti vzťahujúce sa k jeho osobe), pretože doručuje právnickej osobe, a nie jej štatutárnemu orgánu, ktorý je len osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou právnickej osoby a ktorý navyše môže na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou právnickej osoby poveriť ďalšiu osobu podľa § 13 ods. 4 písm. g) bod 2. zákona o e-Governmente (pozri napr. Uznesenie NS ČR, sp. zn. 21 Cdo 93/2012 zo dňa 24.10.2013). V tejto súvislosti však súd dáva ešte do pozornosti povinnému, že konateľ povinného ako štatutárny orgán je povinný vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov (§ 135a Obchodného zákonníka). Výkon funkcie s odbornou starostlivosťou sa vzťahuje na všetky povinnosti uložené konateľovi zákonom, spoločenskou zmluvou, stanovami alebo rozhodnutím valného zhromaždenia. Výkon funkcie konateľa s odbornou starostlivosťou je objektívnym hľadiskom a vyžaduje, aby konateľ pri výkone svojej funkcie si zaobstaral a zohľadnil všetky objektívne možné a dostupné

informácie, a to bez ohľadu na to, či je slovenským štátnym občanom alebo občanom cudzieho štátu. Obchodný zákonník teda z objektívneho hľadiska vyžaduje predpoklad profesionality pri vykonaní pôsobnosti konateľa. Preto tvrdenie povinného, že konateľ povinného nie je držiteľom občianskeho preukazu Slovenskej republiky s eID čipom ani držiteľom preukazu s eID čipom iného členského štátu EÚ a preto si nemohol prístup do elektronickej schránky povinného zriadiť je tiež vo vzťahu k účinnosti doručenia predmetného podania povinnému irelevantné, pretože ak je štatutárny orgán právnickej osoby zahraničná osoba, na prístup k elektronickej schránke právnickej osoby môže udeliť oprávnenie fyzickej osobe - občanovi SR, ktorý má občiansky preukaz s elektronickým čipom, alebo sa môže prihlásiť dokladom o pobyte s elektronickým čipom a bezpečnostným osobným kódom alebo prostredníctvom alternatívneho autentifikátora.

34. Súd poukazuje v tejto súvislosti aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 430/2018 zo dňa 01.08.2018, v ktorom tento súd vyslovil, že systém doručovania do elektronickej schránky subjektu a jej nastavenie (aj s prípadnými notifikáciami o doručení napr. na email subjektu) je čisto vecou užívateľa elektronickej schránky, ktorý je v zmysle zákona o e-Governmente povinný dbať o jej bezproblémový chod.

35. Vo vzťahu k návrhu na vyhlásenie neúčinnosti doručenia do elektronickej schránky súd konštatuje, že takýto návrh musí adresát podať do 15 dní odo dňa, keď sa s obsahom elektronickej úradnej správy oboznámil alebo mohol oboznámiť. Návrh na vyhlásenie neúčinnosti doručenia do elektronickej schránky musí okrem iných náležitostí obsahovať aj deň, keď sa adresát s obsahom elektronickej úradnej správy oboznámil alebo mohol oboznámiť, a označenie dôkazov, ktorých sa dovoľáva. V danom prípade však súd nemal za preukázané (a ani povinným nebolo tvrdené), kedy v skutočnosti sa povinný mohol prvýkrát dozvedieť o elektronickej úradnej správe, vo vzťahu ku ktorej sa domáha určenia neúčinnosti jej elektronického doručenia, a to najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že podľa predloženej plnej moci povinný splnomocnil svojho právneho zástupcu na zastupovanie v danom exekučnom konaní (sp. zn. 8Ek/915/2018) už dňa 18.09.2018, avšak bez akejkoľvek zmienky o tom, kedy a ako sa o tomto exekučnom konaní dozvedel, keď tvrdí, že do elektronického úradného spisu nahliadol až dňa 08.10.2018 (v ktorý deň sa aj oboznámil s podaním súdu zo dňa 09.08.2018).

36. Keďže povinný súdu nepreukázal skutočnosť, že objektívne nemohol prevziať elektronickú úradnú správu zo dňa 09.08.2018 z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením a taktiež ani skutočnosť, že na jeho strane nastali také dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickú úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od neho nie je spravodlivé požadovať, a rovnako povinný súdu ani nepreukázal, že návrh na určenie neúčinnosti elektronického doručenia predmetnej elektronickej úradnej správy podal v lehote 15 dní odo dňa, keď sa s obsahom elektronickej úradnej správy mohol oboznámiť, súd návrh povinného zamietol.

37. Podľa § 33 ods. 5 zákona o e-Governmente orgán verejnej moci, ktorý rozhoduje o neúčinnosti elektronického doručenia, môže rozhodnúť o odklade účinkov elektronického doručenia do rozhodnutia vo veci samej, ak adresátovi hrozí vážna ujma a ak odkladom nevznikne ujma na právach iných osôb nadobudnutých v dobrej viere alebo poškodenie verejného záujmu prevyšujúce ujmu hroziacu adresátovi.

38. Povinný spolu s návrhom na určenie neúčinnosti elektronického doručenia elektronickej úradnej správy zo dňa 09.08.2018 žiadal, aby súd do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej odložil účinky elektronického doručenia predmetnej elektronickej úradnej správy. Keďže súd uvedenému návrhu povinného nevyhovел, rozhodol v nadväznosti na tento výrok tak ako je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia a to, že návrh na odklad účinkov elektronického doručenia elektronickej úradnej správy zo dňa 09.08.2018 zamietol.

39. Súd už len pre úplnosť veci uvádza, že návrh povinného na určenie neúčinnosti elektronického doručenia elektronickej úradnej správy nemožno posudzovať ako návrh na odpustenie zmeškania lehoty podľa § 122 CSP (Súd odpustí zmeškanie lehoty, ak ju strana, zástupca alebo procesný opatrovník zmeškal z ospravedliteľného dôvodu a bol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Návrh treba podať do 15 dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon), nakoľko ide o dva rôzne inštitúty pre uplatnenie ktorých sa vyžaduje aj odlišná skutková argumentácia. Na rozdiel od návrhu na

určenie neúčinnosti elektronického doručenia elektronickej úradnej správy nie je žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty založená na argumentácii, že účastníkovi konania nebolo podanie doručené do elektronickej schránky, ale na argumentácii, že zmeškal lehotu z ospravedlniteľného dôvodu a preto bol vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Súd sa rovnako nestotožňuje s tvrdením oprávneného, že prípadnú neúčinnosť elektronického doručenia elektronickej úradnej správy zo dňa 09.08.2018 je možné posudzovať iba ako predbežnú otázku v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k Exekučného poriadku, a to s poukazom na znenie § 33 ods. 8 zákona o e-Governmente, v zmysle ktorého „ak orgán verejnej moci rozhodol, že elektronické doručenie je neúčinné, elektronická úradná správa vrátane všetkých elektronických dokumentov sa považuje za doručenú dňom, keď rozhodnutie o neúčinnosti elektronického doručenia nadobudlo právoplatnosť. Pre fikciu doručenia elektronickej úradnej správy podľa § 33 ods. 8 zákona o e-Governmente je teda potrebné právoplatné rozhodnutie o neúčinnosti elektronického doručenia, pričom predbežná otázka sama o sebe nie priamym predmetom konania a rozhodnutie o nej sa teda nestane súčasťou výroku súdu a tak ani nenadobudne právoplatnosť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.